

Polička Alias môj súboj s Kanibalmi.

Pri neúčasti Davida D. na Poličke som sa zhostil neľahkej úlohy. Napísať krátky report z tohto preteku. Viem ze to nebude ľahké...ale Majstro dovolil, tak hurá do toho.

V piatok poobede začnú telefonáty od parťákov, kde že som, že už ma čakajú, nech môžeme cestovať na ten dlho očakávaný pretek. Ani sa im nečudujem, ich nadšeniu a nedočkavosti. Polička je známy a renomovaný pretek s bohatým zarybnením, dobrou atmosférou a skvelými úlovkami, tak balím a padám domov. Už ma čakajú doma, nahodím veci do auta a samozrejme aj podberakovú hlavu pre Robka Ondroviča. Áno správne čítate, tato súčasťná hviezda Slovenského area fishingu zavolala mne a popýtala ma o pomoc...nemohol som inak a samozrejme som mu to sľúbil. Ved možno keď to chytí do rúk, tak preniesie svoju skvelú auru na mňa (bohužiaľ to bolo ale naopak, pochovalo to Robka...). Celú cestu je krásne počasie, fúka ako besné, krásne zima „ideálne počasie“, ani psa by človek von nevyhnal. Začínam byť presvedčený, že moje rozhodnutie zúčastniť sa tohto preteku bol asi omyl, veď posledné dni som na liekoch a mal by som ležať doma. Ladislav ale ma presvedča, že keď sme sľúbili, tak musíme dôjsť, vraj si mam prestaviť, že ako by sa organizátor cítil, ak by sme nedošli a on zarybnil zo svojho, uznávam, má pravdu. Cesta ubieha rýchlo, po dlhej dobe nie som šofér, tak sa zahrievame podávaním peknej hranatej fľaštičky. Dorazili sme neskoro večer, samozrejme ako vždy na tento pretek inou cestou, človek by neveril koľko možnosti tam doraziť je.

Fúka ešte asi viac ako cez deň, rýchlo sa zohriať na chatu. Omyl! Na chate sa nekúri, je krásne vyfúkaná ako chladnička. Obliekam väčšinu vecí čo mam na zajtrajší pretek, okno zadebním voľným matracom. Akurát cestovná taška zíva prázdnotou a rozmýšľam, čo si zajtra oblečiem...už moc toho neostalo.

Ráno sa ťažko budím, slina mi zamrzla v ústach. Pozriem von a fúka stále tak isto ako večer? Nie, už nevidím kývajúce konáre stromu cez okno, asi prestalo. Teším sa, ale nie dlho, pretriem poriadne oči, neprestalo fúkať, len vietor strom ulomil, čo už. Debatíme kto pôjde vylosovať, nikomu sa nechce, ale Mišo ma chuť na cigaretku tak to padá na neho. Vraj budeme všetci spolu partia dokopy, na rovinu, nemám to rád, som samotár a hlavne nie, keď sme taká silná skupina Peto a Palo Horňakovci, Mišo Danek, Laco a Vlasto. Hm, nemám ale síl s tým bojovať, vzdávam sa a prehrávam pretek skôr ako som nahodil, nech ma títo Kanibali zožerú. Na chvíľku si ešte ľahneme, v tom precitnem a je pomaly neskoro, rýchlo budím bandu, oblekam zvyšok vecí, čo ostal v cestovnej taške a vybiehame von. Pri aute skladáme náradie, dobieha aj Robko po podberakovú hlavu, je natešený a plný elánu, pochvaľuje si hlavu, že fajná gumovaná (v duchu si ale hovorím, kamo dnes už nie, nie dnes nevyhráš veď aj Sagan vyhral len dvakrát). Robko je však sebavedomý, verí si...už ho prestávam mať rad a začínam chápať Davida). Prúty v chvate poskladane a hurá na fleky.

Dobiehame ako inak v poslednej chvíli. Samozrejme začíname na „super fleku“ plytčina spodného rybníka - je to známe pohrebisko nádeji na dobre umiestnenia.

Samozrejme som to s oblečením prehnal, skôr ako dôjdem na miesto už som spotený, funím. Rýchlo časť oblečenia zhodím. V tom zistím že na prútoch, ešte nemám nástrahy, v domnení, že ešte mam chvíľu čas, začínam nabíjať karabínky nástrahami. Samozrejme čas vypršal, pri druhom prúte počujem trúbenie. Nie, že to nie je pravda? Presviedčam sám seba, ale je neskoro všetci nahadzujú. Tak beriem prút do ruky a idem rýchlo nahodiť aj ja. Začínam s plandavkou, nie preto, že jej verím, zvyknem inak, ale preto, lebo tú som stihol nabiť. Pred pretekom som kúpil z tohto typu a farby 6ks do zásoby, lebo na poslednom som ju urval. Konečne nasleduje hod, hod sa podaril ďaleko. Obzriem sa pyšne po susedoch, aký som frajeris, samozrejme sa tvaria, že nič nevidia... navíjam, bum rána, zásek... urvaté, ej hľa...podobný začiatok ako posledne na Púchove. Samozrejme z ľava od Kanibalov uštipačná poznámka, že ich to neprekvapuje. Trhalko zase v akcii. To je začiatok, namýšľam si, nevadí, mam ešte 5ks. Keď je na dohod voda po kolena stane sa, ach tie pne. Dávam druhú tu istú plandu, asi na 3ti hod zase to isté. Už mam len 4ri. Radšej beriem druhú udicu a skúšam gumu. Z jednej strany slovenská prívlačová elita, z druhej sympatický pán s vnukom. Vnútorne si hovorím super...keď ma tá banda deklasuje, aspoň chytím viac, ako títo susedia. V tom chlapček ťahá pstruha, sused ťahá pstruha. Samozrejme aj Kanibal Banda ťahá pstruhu. Samozrejme chcem sa spýtať načo, ale pýcha mi nedovolí, oči mam už škulavé od nenápadného pohľadu, nabíjam to iste čo chalani, ale ani ťuk 5 minut, 10 minut, pomaly každý, koho vidím ma par rýb, len ja nič. Samozrejme je mi už zima, rýchlo obliekam to, čo som pred chvíľou zhodil, strácam ďalší čas. Pol hodina stále nič. Pokladám ďalšiu udicu a beriem tretiu, nahodím plandu, pre istotu malú. Je krásna, kupoval som ju ako tutovku na jesenné kola, tak rád by som ju každému ukázal, ale nemôžem, pretože by to každý chcel, je iba moja. Síce s ňou nehodím ďaleko, ale ju možno neurvem. Par otáčok, oťažie špička, nervózne trhám prútom, že som zase zavadil, ale ej hľa hýbe sa to. Pstruhhhh, kričím ako zmyslov zbavený. Chlapci sa za mňa hanbia. Nebude zerro. Pomaličky so strachom a klepúcimi rukami ho ledva podoberiem. Samozrejme zato „šikovne“ podobratie si patrične vypočujem od Laca oprávnenú kritiku. Spadol mi kameň zo srdca. Chytám ďalej, ale niečo sa udialo, zase oťaženie a ďalšia ryba, neverím tomu a behom chvíľky mám sedem kúskov. Kanibal chlapci sa pýtajú čo tam mám, vraciam narážky, že také čo oni nemajú, že som našiel tu správnu nástrahu. Trúbia a je tu koniec kola. Neuveriteľné, moje zadupané sebedovomie je zase hore, mam viac ako Kanibali. Nebolo tu veľa rýb, ale nejaké ryby sme tu na prekvapenie dali.

Ideme do druhého kola, samozrejme na druhy rybník, opakujem tu istú procedúru s obliekaním, dlhá chôdza, nadávam na kopu vecí, čo nesiem a dušujem sa, že budúci pretek zoberiem menej vecí, čo samozrejme, ako vždy nesplním. Cestou naťahujeme kamarátov, že sme nalapali s Peťom cez 20 rýb, všetkých sme škodoradostne nachytali. Konečne si naviazem a pripravím aj ostatne prúty. Kanibal banda je trochu ďalej odo mňa a je medzi nami medzera tak 15 metrov, sme v rohu. V duchu ale verím zázračnej plande. Veď som našiel načo ide ryba, musí to fungovať, sme na mieste, kde to počas

ostatných pretekov šlo, predtým sme boli na zlom fleku, tuná bude masaker, presvedčam sám seba, pripravujem si ručník, aby som si stíhal utierať ruky od veľkého množstva rýb. Zvonja začiatok 2 kola, začínam vo veľkom očakávaní super rybačky, prvý hod, druhy, 30ty. Ani ťuk, tak asi to nebola zázračná nástraha :-). Samozrejme susedovie chalan aj napriek mizérii zase ťahá prvú rybu, páňko ťahá tiež. Prichádza vytriezvenie, asi predsa to počasie tie ryby schladilo. Prestáva ale fúkať vietor, aspoň bude krajšie v duchu sa utešujem, samozrejme je mi zase horúco. Zase sa vyzliekam. Skúšam rôzne nástrahy, zrazu jemný tuk, zasekávam duhaka, tesne pred koncom vymodlím druhého. Už neostáva veľa času beriem poslednú udicu že nahodím aj tu na voblera. Deje sa malý zázrak a mam 3tiu rybu. A aby som nezabudol, plandavky čo som spomínal na začiatku mam už len 3ri, jednu som „šikovne“ švihol do polky rybníka, škoda, že definitívne. Kanibalov som moc nesledoval, predsa boli ďalej. Bojím sa opýtať koľko majú rýb. Bohužiaľ aj oni sa vytrápili, dvaja dokonca zerovali v druhom kole na Poličke, znie to neuveriteľne, ale je to tak. Pretek, na ktorom ani Majo Medo nezeruje(a to je čo povedať) a Kanibali majú zero, nechápem. Síce poviem radšej pravdu, klamať sa nemá, je to super o Dvoch Kanibalov menej, srdce plesá. Ostáva ale hlavný Kanibal Peťo H. Dnes to vyzerá, že žiadne jatky nebudú. Po kole zhadzujem časť oblečenia definitívne, konečne môžem dýchať a obliekam sa do svojich farieb, nech vidia, že svet nie je len čierne - šedý a maskáčový:-). Zhltne vývar a klobásku. Klasická družná debata a naháňanie ôs, ktoré sú mimoriadne otravné. Pozeráme priebežné výsledky. Zatiaľ som pred Kanibalmi niekde okolo 40teho miesta. Nie moc dobré, ale za mnou je 230 ľudí, mohlo to byť aj horšie. V tom ale dôjde Marek Rojtaš, na halúzke takých dvoch duhákov, že mi skoro zabehne, opachy, tomu snáď ani nejde zalomiť krk, samozrejme sa ho nato nepýtam a tvárim sa, že normálne duháky, závisť neviem kontrolovať, veď s tým nenakrími len rodinu, ale celú ulicu, možno aj dedinu, pokazil mi obed – nemám ho rád. Klinec do rakvy pridáva Milan z Partizánskeho, má o rybu viac, proste keď sa nedarí, tak sa nedarí.

Nazlostený sa zdvihnem a ideme na miesto 3tieho kola. Je to miesto, kde som pred rokmi chytil najväčšiu rybu preteku - sumca, viem že sa to nebude opakovať, ale pri spomienkach ukvapne slza. To boli časy. Miesto ale vyzerá nádejné, ryba krúžkuje. Kontrolujem prúty a vidím poškodený silon. Potrebujem previazať, ale nechce sa mi. Idem za Peťom a zahrám blbého, že nech mi ukáže jeho uzol, krásne mi to precízne uviaže, isto precíznejšie ako sebe. V duchu sa teším ako som ho dostal, s ďalšou udicou otravujem Paľa, tak isto krásny uzol. Kontrolujem, či ešte treba niečo previazať? A nie, OK, stačí zatiaľ. Začíname 3 kolo. Slniečko krásne svieti, rybky reagujú, dokonca prvá ryba súca na meranie. Samozrejme nie taká veľká ako Rojtaškova - vrrr. V tom ale slniečko zapadne a akoby uťalo, samozrejme Kanibalom to nevadí, ťahajú rybu za rybou. Skúšam presne tu istú nástrahu čo majú oni (čo ma tentokrát stalo škúlenie do prava), nepomáha, ja ani tuk, oni ryba za rybou. Dostávam ťažký deklas. Radosť mi, ale dodáva náš klasicky žart cez prestávku s 20timi rybami, a cestou na ďalší flek dostávame ďalších kolegov. Náladu mi ale prekazí Majo Michalka, darí sa mu,

samozrejme to neprekvapuje, utešujem sa, ten chlapec vie ale losovať. Ešte šťastie, že nestretávame ďalších Area lovcov, veď pomaly každý je na tom lepšie ako my. Presun z vrchu vrchného rybníka na takmer spodok spodného, veď prečo by sme sa neprešli, že? Mišo to nevydrží a odloží zvyšné udice a ide naľahko s jednou udicou, závidím mu, nenesí tony sersanu ako my. Rozkladáme sa na mieste. Vraj to tu ale nešlo. Cítim že prichádza boj o Zero. Zrazu výstrel, Laco impulzívne nahadzuje. Miestny poľovníci ho na strelnici ale dostali, nebol to začiatok. Samozrejme ma ihneď zaber. To sklamanie je veľké, ale ryba neplatí. Aj keď je Kanibal, prišlo mi ho ľúto. Dodáva nám to ale nadej, že niečo predsa tu len je.

Štart 4teho kola. Prvé hody, ale Lacov zaber sa však neopakuje, nikto ani ťuk, skúšame, meníme nástrahy, štýly vedenia a nič. Okrem Kanibala Miša Daneka, to, čo predvádza s jednou udicou je kúzelné, ryba za rybou akoby bol na inom rybníku a v inom čase, zvyšok borcov navôkol zatiaľ zero. Prestávam chytať a sledujem majstra, keď to neviem, aspoň nech vidím ako sa to ma robiť a niečo sa naučím. Ubezpečujem sa pre istotu otázkou, ma Miško zero z druhého kola? Má, uf odľahlo mi, nech si zachytá chlapec. Tento krát škúlim doľava aj na Kanibala Peta. Obaja máme zatiaľ zero, mám dobrú výhovorku, ak by som nedal rybu, že to fakt nešlo. Zrazu záber ale ryba padá. Predtucha, že to je posledný zaber je veľká, začínam byť nervózny. Zrazu záber, ale taký divný, boj ryby divný, silná ryba, to nemôže byť pravda aby som ja zasekol takého veľkého duhaka, samozrejme po chvíľke vidím, že to nie je duhák ale podseknutý kapor. Letí z vody tak rýchlo, že aj Kanibalom takmer vypadli oči od prekvapenia, že som to neutrhol. Chvíľku škúlia aj oni od chameleonieho pohľadu :-). Nestrácame čas s nejakým kaprom. Pre istotu trhám ďalšiu plandavku....už sú len dve, vydržia? Do konca preteku? Zero ale pomaly zvoní na zvony. A zrazu sused chytá rybu, hovorím si náhoda, a ďalej bičujem vodu. Susedný pán má ale druhú rybu, prehodím oko chameleóna tento krát doprava, metalická zelená planda, žeby ona? Pýcha mi nedá, nemôžem to predsa chytať, ja, Area pretekár mám hľadať a chytať nástrahy čo chytá nejaký obyčajný pán? Veď ten pán neni Kanibal, neurčuje trendy. Nevydržím to a o minútu otváram peračník a hľadám metalicku zelenú, nemám, otváram druhy peračník, ani tam nemám, otváram tretí peračník, ani tam nen. Rozmýšľam že oslovím Kanibalov, ale na toto nemám fakt gule. Prosiť o nástrahu Kanibalov nemôžem. Ostaň Peter hrdý. V tom zazriem 4ty peračník o ktorom ani neviem, že ho mám (a že ma batožina tony, že?), zapadnutý prachom, rozmýšľam kedy som ho tam dal. Možno je z čias, keď ešte boli preteky na Striebornici? Nevadí je tu. Otváram ho a tam je ONA! pekne lesknúca sa planda požadovanej farby, nabíjam ju, neverím tomu, ale čo keď, skúsím to. Náhod, sústredím sa, teraz by to malo nastať, stáva sa neuveriteľné, bum rana záber ako z dela, zasekávam. Od začiatku je to jasné, že to bude veľký duhák, samozrejme mám najmenejšiu palicu, tenká šnúrka, nedal som ju previazať Peťovi a na plande háky podivnej kvality asi aj hrdzavé od posledných Jestřábíc - isto pamätáte ten lejak a toto som isto nesusil. Zdolávanie mi pripadá nekonečné, ryba sa urputne bráni, pre istotu zamotávam o udicu čo mam na brehu, šak keď sa darí. Po chvíľke ho nakoniec

zdoľavam, planda našťastie zhltnutá tak, že ju nevidno, háčik takmer vystretý. Výkrik radosti. V diaľke počujem že zase mal ten fasik šťastie :-), mám rád tie moje farby, či prútov alebo bundy, lebo každý hneď vie kto kričí, je to súčasť psychologického boja. Chvíľu skúšam metallic plandu a prichádza druhá ryba. Kanibal Peťo je stále bez ryby. Paráda, nastáva eufória. V tom má rybu aj on, tvárim sa že ma to teší, ale v hlave mam zrátané, že aj tak to mu to nestačí, je potrebné byť diplomat. Samozrejme hneď nahadzujem nástrahu, čo mal Peťo záber, tento krát sa pomýlila štika, na prekvapenie to neodhryzla a kolo končí. Uf od Zera - 3ri rybky na posledné kolo nie zle. Balíme a ideme sa zložiť do auta. Stretávame Maja Michalku, už z diaľky vidím z pohľadu Maja že by to mohlo byť zero. Pýtame sa, že ako? On smutne odpovedá, áno je to zero. Skoro som od radosti vyskočil, len tona naradia ma drží na zemi. Ratám v hlave čo sa sa zhruba pochytilo a vychádza mi to okolo 15teho miesta. Čakáme na výsledky. Polička ma svoje čaro v tom, že pri vyhlasovaní nikto nevie ako je na tom, čo tam potom či to sedí a či sú nejaké opravy, chyby, toho čo vyvesia :-). Vyhlasujú juniorov, na bedni je Gusto, ten zasran je čím ďalej drzejší, furt boduje. V tom ma ale Marek ukludňuje, je to kvalifikant nie je v našej lige, nevadí, ale len do budúceho roka, potom už nás asi bude naháňať, uvažujem že navrhnem Braňovi povinne vek nad 40 rokov pre Trout ligu, tým by sme týchto snaživých mladíkov mohli osekať. Medzi ženami máme ďalší triumf pre TroutArea - Magda IDEŠ. Hlasno to oceníme. Je to proste náš klenot. Ďalší návrh pre Braňa, žien chceme viac, samozrejme pre istotu oceniť osobitne, čo keď nás obehnú? Prichádza hlavná kategória prvý 3raja vyhlásený a nikto od nás, tých ľudí vôbec nepoznám, nikto z Trout ligy. Za toto sa bude Braňo zodpovedať, ako je to možné? Bez nášho zastúpenia, navrhujem jeho odvolanie. Vyhlasujú ďalšie mena a je tu Prvý Area borec Igor Slávik. Darmo, kto vie. Blížia sa k desiatke. 7My, 8my, 9ty ja?...je to možné? sa isto pomýlili. Skôr ako nato prídu, rýchlo idem po cenu, okamžite beriem kozmetiku pre manželku, je to taký zvyk, tuším už 6-7my krát na Poličke, čo tam po tom, že sú tam aj lepšie ceny, za kľud doma to stojí. 3Ti Area Borec je Zolo Kemencik, po ťažkom Brumove, kde zhabal klobásy, pre neho zaslúžená odmena. Prvý Kanibal Peťo je 29ty, ten má ale rozum a berie veľkú tlačenu, samozrejme ju hneď krájame na cestu a s chuťou mu ju zjeme. Takže vážení aj keď vo väčšine príbehov je to tak, že Kanibali naháňajú korisť sa to občas zvrtnie a obeť zje Kanibalov. Takže aby bolo jasne moje podpriemerné výsledky sú dielom losu, to nemôže byť rukami :-). Polička, mam ťa rád a isto keď budem môcť, tak sa sem vždy s radosťou vrátim. Na tento pretek ma pred rokmi vzali bratia Medovci, zmenil pohľad na veľa veci. Je to klenot duhakopretekov.

P.s. dúfam že som bol v článku zlovestnejší ako David :-)

Pravopis a slovosled ospravedlňte. Som Rusin, dlho som žil na Maďarskom pohraničí, a teraz som na Záhorí, fakt som sa nemal kde slovenčinu naučiť :-)